

Alia in anii '50

De Paul Peled (Rosenfeld)

In anul 1957 am dat examenul de admitere la Facultatea de Constructii. Erau 28 de locuri. Inca 32 de locuri erau rezervate pentru membri de partid. Eram 4 evrei din Timisoara. Reiner Arthur, Roz Kalman, Glik Chaim si eu. Inca unul din Satu Mare. Erau 207 de candidati! Toti cinci am intrat!!! Mama mea era foarte bolnava, dar foarte mandra ca fiul ei e student.

In 1958, Mama a decedat.

Erau zvonuri ca se pot depune actele pentru emigrare. Am facut si noi toate formalitatile.

Tata a fost dat afara din serviciu. Sora mea la fel. Si eu am fost exmatriculat.

Am primit aprobarea. Am vandut totul, locuinta era goala si renovata, gata sa o predam la I.L.L.T.

Era ianuarie 1959. Deodata totul s-a oprit, nu aveam dreptul sa plecam. Am locuit unde am putut. Sora mea era simpla muncitoare. Eu lucram – am obtinut postul cu protectie - ca hamal la fabrica de ulei.

Am mers sa vad locuinta. Era deja ocupata. In locuinta a intrat un anume Dumitrescu. Fiul sau era ofiter la Securitate. Noul locatar a spart usa si s-a instalat. La militie si la sfatul comunal ne-au sfatuit sa stam linistiti. "Inca putin si plecati in Palestina". A mai durat. In decembrie am primit hartiile si sfatul sa parasim tara cat mai repede. Dupa trei zile eram deja pe drum.

Am ajuns in tara si am inceput viata din nou. A treia ora dupa Transnistria!!!

P.S. Anul acesta voi implini 80 de ani! Sotia mea Ruti s-a nascut aici, e a saptea generatie in tara. A lucrat ca profesoara, acum e pensionara. Avem o fata, a facut un MBA. Are patru copii. Un fiu, tot M.B.A. El are doi copii.